

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.03.0762.N

D. Y.,

eiser, beklaagde,

met als raadsman Mr. Raymond Schroeyers, advocaat bij de balie te Antwerpen.

I. Bestreden beslissing

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest, op 11 april 2003 gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, correctionele kamer.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer Luc Van hoogenbemt heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Marc De Swaef heeft geconcludeerd.

III. Cassatiemiddelen

Eiser stelt in een memorie een middel voor. Die memorie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

IV. Beslissing van het Hof

A. Onderzoek van het middel

1. Eerste onderdeel

Overwegende dat de omstandigheid dat een bewijselement op onrechtmatige wijze werd verkregen, in de regel slechts tot gevolg heeft dat de rechter, bij het vormen van zijn overtuiging, dat gegeven rechtstreeks noch onrechtstreeks in aanmerking mag nemen:

- hetzij wanneer de naleving van bepaalde vormvoorwaarden voorgeschreven wordt op straffe van nietigheid;
- hetzij wanneer de begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast;
- hetzij wanneer het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces;

Overwegende dat artikel 29 van de Wet op het politieambt niet bepaalt welk gevolg er moet worden verleend aan het onrechtmatig doorzoeken van een voertuig;

Overwegende dat de appèlrechters vaststellen dat:

- “(eiser) op 29 september 2000 te 00 u 25 aan een veiligheidsfouille werd onderworpen waarbij in zijn jaszak autosleutels werden aangetroffen;
- vervolgens met deze sleutels het op straat geparkeerde voertuig van (eiser) werd geopend en grondig werd doorzocht waarbij een geladen pistool met weggevijld serienummer werd aangetroffen”;

Overwegende dat de appèlrechters onaantastbaar oordelen dat op grond van de gegevens van het strafdossier er “op 29 september 2000 geen redelijke gronden waren om aan te nemen dat het voertuig van (eiser) gebruikt werd om één van de redenen, opgesomd in artikel 29 van de Wet op het politieambt” zodat de uitgevoerde zoeking onrechtmatig was;

Overwegende dat de appèlrechters oordelen dat de sanctie van de bewijsuitsluiting “moet worden gereserveerd voor de gevallen waarin door onrechtmatige opsporing de betrouwbaarheid van het bewijsmateriaal is aange-

tast” en dat de enkele omstandigheid dat eisers wapen slechts kon worden aangetroffen als gevolg van een onrechtmatige zoeking in zijn voertuig, niet van aard is om de betrouwbaarheid van het bewijsmateriaal aan te tasten;

Dat zij bovendien oordelen “dat het optreden van de politie evenmin aan te merken is als een ernstige inbreuk op de beginselen van een behoorlijke procesorde, waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van (eiser) aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan”;

Dat zij tot slot eiser schuldig verklaren uitsluitend op basis van een onrechtmatige zoeking en de bewijzen die naar aanleiding daarvan zijn verzameld;

Dat zij aldus hun beslissing naar recht verantwoorden;

Dat het onderdeel niet kan worden aangenomen;

2. Tweede onderdeel

Overwegende dat het onderdeel geheel is afgeleid uit het vergeefs aangevoerde eerste onderdeel;

Dat het onderdeel niet ontvankelijk is;

3. Derde onderdeel

Overwegende dat de appèlrechters niet enkel oordelen “dat de sanctie van de bewijsuitsluiting zou moeten gereserveerd worden voor de gevallen waarin door onregelmatige opsporing de betrouwbaarheid van het bewijsmateriaal is aangetast” maar ook wanneer het optreden van de politie aan te merken is als een ernstige inbreuk op de beginselen van een behoorlijke procesorde, waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van eiser aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan;

Dat het onderdeel dat op een onjuiste lezing van het bestreden arrest berust, feitelijke grondslag mist;

B. Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest;

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Verwerpt het cassatieberoep;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van tweeënzeventig euro negenenzeventig cent verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door Edward Forrier, afdelingsvoorzitter, en de raadsheren Ghislain Dhaeyer, Jean-Pierre Frère, Paul Maffei, Luc Van hoogenbemt, en uitgesproken in openbare terechtzitting van veertien oktober tweeduizend en drie, door afdelingsvoorzitter Edward Forrier, in aanwezigheid van advocaat-generaal Marc De Swaef, met bijstand van griffier Frank Adriaensen.